Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2026
8

Epištola Žižkovským
6. září 2026

On přijal od Boha Otce čest i slávu...
2Pt 1,17

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.
Doufám, že jste měli během léta možnost se zastavit, prožít něco příjemného, nabrat sil.
Dnešními nedělními bohoslužbami s večeří Páně a následným společným obědem jsme zahájili další sborovou sezónu. Moc se těším na naše společné setkávání, ať už na bohoslužbách, podvečerech nad biblí, klidných večer či výletech. Přijďte tvořit spolu s dalšími sestrami a bratry společenství, které je neseno Kristovou láskou, vírou a nadějí.
Ve dnech 25.9. až 28.9. nás čeká sborový pobyt v Rokytnici nad Jizerou. Pojďte si spolu s námi prodloužit léto a užít si babí léto na horách.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu, modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás,

Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ:
Dt 32, 48-52

Ještě téhož dne promluvil Hospodin k Mojžíšovi:
49 „Vystup zde na pohoří Abárím, na horu Nebó, která je v moábské zemi, naproti Jerichu, a pohleď na kenaanskou zemi, kterou dávám synům Izraele do vlastnictví.
50 Vystup na tu horu, na ní zemřeš a budeš připojen ke svému lidu, jako zemřel tvůj bratr Áron na hoře Hóru a byl připojen ke svému lidu, 51 protože jste se mi zpronevěřili uprostřed Izraelců u Vod sváru v Kádeši na poušti Sinu, že jste uprostřed Izraelců nedosvědčili mou svatost. 52 Proto uzříš zemi jen odtud, ale tam do země, kterou dávám synům Izraele, nevstoupíš.“

I. Kr 19, 8-9

Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu. 9 Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl:„Co tu chceš, Elijáši?“

TEXT: Mt 17, 1-13

Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. 2 A byl proměněn před jejich očima; jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý. 3 A hle, zjevil se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. 4 Nato promluvil Petr a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ 5 Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: „To jest můj milovaný Syn,

kterého jsem si vyvolil; toho poslouchejte.“ 6 Když to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli.
7 Ale Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte a nebojte se.“ 8 Oni pozvedli oči a neviděli už nikoho jiného než Ježíše samotného. 9 Když sestupovali z hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých.“ 10 Učedníci se ho ptali: „Jak to, že říkají zákoníci, že napřed musí přijít Eliáš?“ 11 On jim odpověděl: „Ano, Eliáš přijde a obnoví všecko. 12 Avšak pravím vám, že Eliáš již přišel, ale nepoznali ho a udělali s ním, co se jim zlíbilo; tak i Syn člověka bude od nich trpět.“ 13 Tehdy učedníci pochopili, že mluvil o Janu Křtiteli.

KÁZÁNÍ:

Ten dnešní příběh by se dal shrnout slovy: *konzultace pokračují.* Někdy zhruba před týdnem, o týden dřív totiž Ježíš *konzultoval,* mluvil o své budoucnosti s učedníky. To bylo někde u Caesareje Filipovy. Ptal se svých učedníků, co od něho lidé vlastně čekají – a co od něho čekají přímo oni. Ti jeho učedníci.

Petr mu tehdy odpověděl: *ty jsi mesiáš, syn Boha živého.* Asi jako kdyby mu řekl: my věříme, že ty jsi od Boha. A dál už je to na Tobě. My věříme, že víš, co děláš.

Ježíš mu tenkrát odpověděl, že na tom už by se dalo stavět. Na téhle důvěře, by se dalo stavět. Na tom už

by mohla stavět celá církev. A nazval Petra dokonce skálou, na které tu církev zkusí postavit.

Jenomže když potom o chvíli později začne mluvit o cestě do Jeruzaléma a o tom všem, co by je tam mohlo potkat, tak zrovna Petr mu to začne horečně rozmlouvat a Ježíš pochopí, že jestli to potřebuje dál promýšlet – a právě konzultovat, tak musí někde jinde. A nejspíš i s někým jiným.
A tak se po šesti dnech od toho posledního rozhovoru vyškrábou na nějakou horu.

ii.

Pokud jste si teď někdy o prázdninách udělali výlet na Sněžku, nebo na Praděd, nebo třeba jen na Šerlich, tak vám možná přijde zvláštní, že někdo podnikne takový výstup, *aby tam byl sám.* Podnikne takový výstup a nemusí cupitat v zástupu jiných turistů po přísně vyznačené stezce a nenajde tam nahoře přeplněnou turistickou chatu.
Ve Svaté zemi tenkrát asi nebyl takový nával. Protože Ježíš to dělá často a rád: utíká do soukromí na nějakou horu, aby se tam modlil; aby přemýšlel; aby tak nějak bilancoval, co bylo, kam se posunul a co by mělo být dál. Co má za sebou a co asi před sebou.

iii.

Tentokrát nejde úplně sám. Tentokrát si vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana, ty první tři učedníky, kteří jsou s ním už od samého začátku. Petra, který už o těch pár dní dřív řekl něco, na čem by se dalo stavět, a Jakuba s Janem, kteří by možná taky měli co říct.

Takže to vypadá, že ty (jak jsem to nazvala) *konzultace* budou pokračovat, Ježíš to své *co dál* bude promýšlet zase s nimi.
Ale ono se ukáže, že tentokrát to chce probrat s někým úplně jiným…

iv.

Vrchol hory je vlastně hodně zvláštní místo (teda když tam není ten zástup dalších turistů). Připadáte si jaksi blíž nebi, ale přitom pořád ještě nohama na zemi. Výš už to v tu chvíli nejde, ale můžete mít určitý *nadhled: Můžete se* ohlédnout, a vidět pod sebou tu cestu, po které jste přišli; a podívat se dopředu a hledat cestu, po které by to šlo dál.
To samozřejmě platí přeneseně i doslova. Ale pokud jste se na tu horu vyškrábali proto, abyste přemýšleli – o sobě a o svém životě – tak to platí dvojnásob.

v.

Ježíš se zřejmě taky ohlíží zpátky. Jenom o hodně dál, než bychom čekali. Nejenom třeba na ty začátky v Kafarnaum nebo kázání v Nazaretě. Tady jako kdyby se ohlížel až někam hluboko do dějin Vyvoleného lidu a snažil se něco důležitého pochopit.

A pak se mu z toho biblického dávnověku vynoří dvě postavy: Mojžíš a Eliáš. Prostě se mu ty dějiny Božího lidu ztělesní do těchto dvou:

vi.

Mojžíš, který podržel svůj lid v nejtěžších chvílích; v Egyptě, kde byl na pokraji vyhubení. Hospodin sám si vyvolil Mojžíše, aby vyvedl jeho lid z otroctví. A putovali pouští. Dlouho putovali. A na vrcholu jedné hory, na vrcholu hory Sinaj dostal od Hospodina desky Zákona. To byl jeden z těch vrcholů – nejenom hory, ale i jeho života. Zahlédl Hospodina, jak se tudy ubírá… Zahlédl jeho stopy ve světě.
Jenomže do Zaslíbené země už nedošel. Nakonec ji jen zahlédl z vrcholu hory Nébo. A tam někde skončilo jeho putování.

vii.

A Eliáš z doby izraelských králů. Žil mnohem později, než Mojžíš. V době, kdy už byli pevně usazeni v zemi. Ale kdy to v *té zemi* začalo vypadat divně. Jako by si tam zavlekli ten Egypt.

A Eliáš bojoval o svou víru. Až jednoho dne, na vrcholku hory Choréb už byl úplně na dně. Ale Hospodin ho poslal zpátky.

A jednoho dne zmizel.

viii.

Ti dva – Mojžíš a Eliáš – toho mají společného víc, než by se na pohled zdálo. Oba služebníci Hospodinovi. Oba nesli úkol takřka nad lidské síly. Ale také by se docela snadno dalo říci, že oba skončili fiaskem: Mojžíš do té své Zaslíbené země nakonec sám nedošel. A Eliáš skončil někde ve vyhnanství. A přece Starý zákon vypráví ty jejich příběhy jako něco, co mělo smysl. Dokonce možná jako vítězství. Jako vítězství, které na první pohled jako vítězství nevypadá.

A oba mají společné ještě něco: oba svůj úkol jaksi nedokončili, aspoň ne podle lidských představ. A oba nakonec zmizeli. Podle tradice přímo do nebe. A tady na zemi se čekalo, že by se jednoho dne mohli vrátit, aby to dokončili.

ix.

No a právě s nimi, s těmi dvěma teď Ježíš konzultuje svou cestu do Jeruzaléma. A my se můžeme jenom domýšlet, co všechno od nich pochopil nebo co všechno *na nich* pochopil. Protože to, co ho čeká v Jeruzalémě, bude pro mnohé vypadat jako fiasko: nejvyšší rada ho odsoudí, římská správa odsoudí, bude popraven tím nejpotupnějším způsobem. A pohřben. A s ním i naděje?
A přece to vyznáváme jako vítězství, které mělo smysl i pro nás.

x.

Ale teď jsme teprve někde v polovině Matoušova vyprávění. Jen tady začíná jakási nová etapa. Uprostřed vyprávění, a přece tak trochu na novém začátku.
Jen už se Ježíš nenechá zastavit, a od téhle chvíle do toho Jeruzaléma bude směřovat.
Nenechá zastavit ani Petrem.
Naštěstí o všem nerozhoduje jenom Petr. Protože vzápětí do toho zazní i Boží hlas. Který se k těm Ježíšovým myšlenkám přihlásí. Jako že Ježíš pochopil a že mu ti dva, Mojžíš s Eliášem, radili správně.

xi.

A potom už jsou tam zase sami: jen Ježíš a ti tři vyjukaní učedníci. A je čas sestoupit s té hory zase dolů.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,

děkujeme za léto, za čas odpočinku, za čas strávený spolu s blízkými.

Myslíme na školáky, na děti, co šly do školy poprvé, ať jim jejich nadšení vydrží co nejdéle, myslíme i na ty, co jdou tento rok do školy naposledy. Myslíme na ty, co jim to ve škole moc nejde, těžko navazují vztahy a cítí se mezi dětmi osamělí. Dodávej jim sílu, provázej je svou moudrostí a žehnej jim. Doprovázej i jejich rodiče, ať umí být svým dětem oporou.

Myslíme na děti, které jít do školy nemohly, trápí je nějaké zdravotní omezení, nebo žijí v zemi, kde zuří válka. Prosíme, provázej je.

Pane, prosíme, ať si uvědomujeme, že nic, ale vůbec nic, není samozřejmé, veď nás cestou vděčnosti a ohleduplnosti ke svému okolí.

Obnovuj naše srdce, ať jsme rozhodní a odvážní, ať překonáme únavu, která se nás třeba již zmocňuje. Ať neuvykáme věcem a událostem, na které se

zvyknout nemá: ať jsme citliví vůči agresi páchané na jiných, ať nejsme lhostejní vůči aroganci lidí zastávajících důležité pozice.
Prosíme, proměňuj naše srdce.
Uč nás nově smýšlet, dívat se na svět a na lidi jiným, novým pohledem a věřit, že v tom všem a v každém člověku se s námi setkáváš ty sám.
Obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: Př 3, 3-6

3 Ať tě neopouští milosrdenství a věrnost!
Přivaž si je na hrdlo, napiš je na tabulku svého srdce.
5 Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespoléhej.
6 Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.

POŽEHNÁNÍ:

Ať Hospodin ti žehná
a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem. Amen

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3
tel: 739 244 619
E-mail: zizkov2@evangnet.cz
Web: https://www.evangelicizizkov.cz

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,
E-mail: olimrazkova@seznam.cz
Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275
E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984
E-mail: domycajkov@seznam.cz
úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;
čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková
E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz
úřední hodiny: po: 16 h-19h
číslo účtu: 2700073883/2010